

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α8-ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Ταχ. Δ/ση : Τακαντζά 8-10
Θεσσαλονίκη
Ταχ. Κώδικας : 54639
Τηλέφωνο : 2313-332241
E-Mail : ded.thess@aade.gr
Url : www.aade.gr

Θεσσαλονίκη 10.03.2025

Αριθμός απόφασης: 368

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις :

- α.** του άρθρου 72 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 5104/2024 ΦΕΚ Α' 58/19.04.2024), εφεξής ΚΦΔ,
- β.** του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 4738/26-10-2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει,
- γ.** της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017),
- δ.** Την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της Α.Α.Δ.Ε.» (ΦΕΚ Β' 6009),

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από ημερομηνία **13.11.2024** και με αριθμό πρωτοκόλλου ηλεκτρονικής υποβολής ενδικοφανή προσφυγή του **του** με **ΑΦΜ**, κατά: **α)** της με αριθμό/14.10.2024 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/ πράξης επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2018, **β)** της με αριθμό/14.10.2024 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξης

επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2019 και γ) της με αριθμό/14.10.2024 οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξης επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2020 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δράμας και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τις ως άνω προσβαλλόμενες πράξεις, των οποίων ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δράμας.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α8 – Επανεξέτασης της Υπηρεσίας μας, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 13.11.2024 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του με ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

-Με την με αριθμό/14.10.2024 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξης επιβολής προστίμου **φορολογικού έτους 2018** του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δράμας, επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος, κατοίκου (όχι φορολογικού) Γερμανίας από 01.03.2016, κύριος φόρος ύψους 15.770,38€, πρόστιμο του άρθρου 58 του ν.4987/2013 ύψους 7.885,19€ και ειδική εισφορά αλληλεγγύης ύψους 1.912,89€ ήτοι συνολικό ποσό ύψους **25.568,46€**. Η φορολογική αρχή διαπίστωσε πρωτογενείς πιστώσεις στον με αριθμό **IBAN GR.....** λογαριασμό του προσφεύγοντος στην τράπεζα Πειραιώς ύψους 47.825,00€, που δεν αιτιολογήθηκαν επαρκώς και έκρινε ότι συνιστούν προσαύξηση περιουσίας σύμφωνα με το άρθρο 21 παρ. 4 του ν.4172/2013, που φορολογείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 παρ. 4 του ίδιου νόμου με συντελεστή 33%.

-Με την με αριθμό/14.10.2024 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξης επιβολής προστίμου **φορολογικού έτους 2019** του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δράμας, επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος κύριος φόρος ύψους 33.493,02€, πρόστιμο του άρθρου 58 του ν.4987/2013 ύψους 16.746,51€ και ειδική εισφορά αλληλεγγύης ύψους 6.485,48€ ήτοι συνολικό ποσό ύψους **56.725,01€**. Η φορολογική αρχή διαπίστωσε πρωτογενείς πιστώσεις στον προαναφερθέντα τραπεζικό λογαριασμό και στον λογαριασμό του προσφεύγοντος στην Εθνική τράπεζα, ύψους 101.494,00€, που δεν αιτιολογήθηκαν επαρκώς και έκρινε ότι συνιστούν προσαύξηση περιουσίας σύμφωνα με το άρθρο 21 παρ. 4 του ν.4172/2013, που φορολογείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 παρ. 4 του ίδιου νόμου με συντελεστή 33%.

-Με την με αριθμό/14.10.2024 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξης επιβολής προστίμου **φορολογικού έτους 2020** του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δράμας, επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος κύριος φόρος ύψους 33.534,93€ και πρόστιμο

του άρθρου 58 του ν.4987/2013 ύψους 16.767,47€, ήτοι συνολικό ποσό ύψους **50.302,40€**. Η φορολογική αρχή διαπίστωσε πρωτογενείς πιστώσεις στους προαναφερθέντες τραπεζικούς λογαριασμούς του προσφεύγοντος ύψους 101.621,00€, που δεν αιτιολογήθηκαν επαρκώς και έκρινε ότι συνιστούν προσαύξηση περιουσίας σύμφωνα με το άρθρο 21 παρ. 4 του ν.4172/2013, που φορολογείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 παρ. 4 του ίδιου νόμου με συντελεστή 33%.

Οι ανωτέρω πράξεις εδράζονται επί της με ημερομηνία θεώρησης **14.10.2024** έκθεσης μερικού φορολογικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος φορολογικών ετών 2018, 2019 και 2020 της Δ.Ο.Υ. Δράμας, σε εκτέλεση της με αριθμό/28.12.2023 εντολής ελέγχου του Προϊσταμένου της.

Αιτία ελέγχου αποτέλεσε η με ημερομηνία θεώρησης **10.10.2023** πληροφοριακή έκθεση εφαρμογής των διατάξεων του ν.4308/2014 (ΕΛΠ) και του ν.4987/2022 της Υπηρεσίας Ερευνών και Διασφάλισης Δημοσίων Εσόδων (Υ.Ε.Δ.Δ.Ε.) Θεσσαλονίκης-Α΄ Υποδιεύθυνσης-Τμήματος Α1, ερειδόμενη στα υπ' αρ...../06.12.2021 και/08.06.2022 της Δι.Π.Α.Ε.Ε. Τμ. Α΄ πληροφοριακά δελτία, σύμφωνα με τα οποία: «ο Μπρέσκας Αντώνιος του Σωτηρίου διενεργούσε πωλήσεις με αντικαταβολή αξίας άνω των 100.000,00€ από τα έτη 2019-2020». Η ανωτέρω υπηρεσία, κατόπιν άρσης του τραπεζικού απορρήτου και επεξεργασίας των κινήσεων των τραπεζικών λογαριασμών του προσφεύγοντος για τα έτη 2017-2020, διαπίστωσε πρωτογενείς πιστώσεις που δεν αιτιολογούνταν από τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ύψους 10.690,00€ στο έτος 2017, 47.825,00€ στο έτος 2018, 101.494,00€ στο έτος 2019 και 101.621,00€ στο έτος 2020. Η Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. Θεσσαλονίκης, βάσει των ανωτέρω διαπιστώσεων, απέστειλε στον προσφεύγοντα το από **01.08.2022** αίτημα παροχής πληροφοριών του άρθρου 14 του ν.4987/2022 με αριθμό πρωτοκόλλου και με συνημμένο πίνακα των πρωτογενών πιστώσεων, προκειμένου να διευκρινίσει την αιτία και την πηγή προέλευσής τους. Στις **08.09.2022** απάντησε ο προσφεύγων με γραπτές εξηγήσεις, οι οποίες όμως δεν κρίθηκαν επαρκείς από την ελεγκτική αρχή, που συνέταξε την σχετική πληροφοριακή έκθεση ελέγχου, την οποία διαβίβασε στη Δ.Ο.Υ. Δράμας, ως αρμόδια φορολογική αρχή για την έκδοση των προσβαλλόμενων πράξεων.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά να γίνει αυτή δεκτή και να ακυρωθούν οι ως άνω προσβαλλόμενες πράξεις, προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

- 1) Μη πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 48 παρ. 3 του ν.2238/94. Έλλειψη αιτιολογίας των προσβαλλόμενων πράξεων. Οι πιστώσεις είναι αιτιολογημένες και γνωστής προέλευσης και δεν αποτελούν αδικαιολόγητη προσαύξηση περιουσίας.
- 2) Αντικείμενο του ελέγχου μπορούν να αποτελέσουν μόνο τα μεγάλα ποσά πιστώσεων.

Ως προς τον πρώτο ισχυρισμό

Επειδή, στο άρθρο 7 του ν.4172/2013 ορίζεται ότι «1. Φορολογητέο εισόδημα είναι το εισόδημα που απομένει μετά την αφαίρεση των δαπανών που εκπίπτουν, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κ.Φ.Ε. από το ακαθάριστο εισόδημα. 2. Ο Κ.Φ.Ε. διακρίνει τις ακόλουθες κατηγορίες ακαθάριστων εισοδημάτων: α) εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις, β) εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα, γ) εισόδημα από κεφάλαιο και δ) εισόδημα από υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου».

Επειδή, με την παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 (ΚΦΕ), ορίζεται ότι: «4. Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας».

Επειδή στο άρθρο 39 του ν.4987/2022, ως ίσχυε έως 18.04.2024, οριζόταν ότι: «Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις».

Επειδή, με την εγκύκλιο ΠΟΛ 1175/16-11-2017 παρασχέθηκαν πρόσθετες διευκρινήσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας, όπου μεταξύ άλλων επισημαίνονται τα εξής: «1. Δεν υφίσταται προσαύξηση περιουσίας κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013, στην περίπτωση κατά την οποία είναι εμφανής η πηγή προέλευσης ενός χρηματικού ποσού, το οποίο εμφανίζεται ως πίστωση στον τραπεζικό [λογαριασμό του ελεγχόμενου φυσικού προσώπου (π.χ. εισόδημα από κεφάλαιο, εισόδημα από κινητές αξίες, εισόδημα Δ' πηγής του ν. 2238/1994, πώληση περιουσιακών στοιχείων, δάνειο, κ.τλ.), ακόμα και αν το ποσό αυτό δεν συμπεριελήφθη στις σχετικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, ενώ υπήρχε σχετική υποχρέωση. Στις περιπτώσεις αυτές, εφόσον οι εν λόγω πιστώσεις συνεπάγονται φορολογική υποχρέωση στον φόρο εισοδήματος, ο καταλογισμός δεν θα γίνεται κατ' επίκληση των ανωτέρω διατάξεων, αλλά των, κατά περίπτωση, εφαρμοστέων διατάξεων του ν.2238/1994 ή του ν.4172/2013, αναλόγως του είδους του εισοδήματος. 2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του Ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του Ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου. Σημειώνεται ότι ο

φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του.».

Επειδή, με την ΔΕΑΦ Α' 1144110 ΕΞ 2015 δόθηκαν διευκρινήσεις από το Β' Τμήμα της Διεύθυνσης Ελέγχων του Υπουργείου Οικονομικών σχετικές με θέματα ανάλωσης κεφαλαίου προηγούμενων ετών και προσαύξησης περιουσίας. Συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, αναφέρονται τα εξής: «1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας. 2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις. 3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα. 4. Η προσαύξηση της περιουσίας μπορεί να αναφέρεται σε κινητή ή ακίνητη περιουσία οποιασδήποτε μορφής, όπως οικόπεδα, σπίτια, αυτοκίνητα, σκάφη, αεροσκάφη, τραπεζικές καταθέσεις και πάσης φύσεως χρεόγραφα, (μετοχές, τοκομερίδια, ομόλογα, αμοιβαία κεφάλαια κλπ.), η οποία δεν δικαιολογείται από τα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος. Η μεταβολή της σύνθεσης ή της διατήρησης της περιουσίας δεν σημαίνει απαραίτητα και την προσαύξησης της. 8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. 9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από

αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.».

Επειδή, έχει κριθεί νομολογιακά με την υπ' αριθ. 884/2016 απόφαση του ΣτΕ (Β' Τμήμα Επταμελές) ότι «η καταστολή της φοροδιαφυγής (και, ιδίως, της μεγάλης από απόψεως ποσού), μέσω της διαπίστωσης των οικείων παραβάσεων και της επιβολής από τη Διοίκηση των αντίστοιχων διαφυγόντων φόρων, καθώς και των προβλεπόμενων στο νόμο διοικητικών κυρώσεων, συνιστά, κατά το Σύνταγμα (άρθρο 4 παρ. 5 και άρθρο 106 παρ. 1 και 2), επιτακτικό σκοπό δημοσίου συμφέροντος. Σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές του σεβασμού της αξιοπρέπειας του ανθρώπου το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, 2442/2013, 886/2005 κ.ά.). Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της. Πράγματι, μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος, ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη. Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξης της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση. Τούτων έπεται ότι η τέλεση φορολογικής παράβασης, όπως η επίδικη, που συνίσταται στην παράλειψη δήλωσης φορολογητέου εισοδήματος, και, περαιτέρω, η ύπαρξη αντίστοιχης φορολογητέας ύλης μπορεί να προκύπτει, κατά την αιτιολογημένη κρίση της αρμόδιας φορολογικής αρχής, όχι μόνο με βάση άμεσες αποδείξεις, αλλά και από έμμεσες αποδείξεις (άλλως, "τεκμήρια"), ήτοι από αντικειμενικές και συγκλίνουσες ενδείξεις οι οποίες, συνολικά θεωρούμενες και ελλείπει άλλης εύλογης και αρκούντως τεκμηριωμένης, ενόψει των συνθηκών, εξήγησης, που ευλόγως αναμένεται από τον φορολογούμενο, είναι ικανές να προσδώσουν στέρεη πραγματική βάση στο συμπέρασμα περί διάπραξης της αποδιδόμενης παράβασης [πρβλ. ΣτΕ 2316/1991, 2961/1980 (φορολογία εισοδήματος)].

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 147 ΚΔΔ: «1. Αποδεικτικά μέσα είναι: α) η αυτοψία, β) η πραγματογνωμοσύνη, γ) τα έγγραφα, δ) η ομολογία του ιδιώτη διαδίκου, ε) οι εξηγήσεις των διαδίκων, στ) οι μάρτυρες και ζ) τα δικαστικά τεκμήρια».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 148 ΚΔΔ: «Το δικαστήριο χρησιμοποιεί τα αποδεικτικά μέσα κατά την κρίση του και τα εκτιμά ελευθέρως, αυτοτελώς ή σε συνδυασμό μεταξύ τους, εκτός αν ειδική διάταξη νόμου ορίζει διαφορετικά».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 185 ΚΔΔ: «1. Οι μαρτυρικές καταθέσεις τις οποίες προσάγουν οι διάδικοι προαποδεικτικώς λαμβάνονται ενόρκως, ... ενώπιον του ειρηνοδίκη ή συμβολαιογράφου της έδρας του δικαστηρίου ή της κατοικίας του μάρτυρα. 2. Ο διάδικος που επιδιώκει τη λήψη μαρτυρικής κατάθεσης κατά τα οριζόμενα στην προηγούμενη παράγραφο επιδίδει, δέκα (10) τουλάχιστον ημέρες από την κατάθεση, στους λοιπούς διαδίκους, κλήση, η οποία αναφέρει το ένδικο βοήθημα ή μέσο που αφορά η κατάθεση, τόπο, ημέρα και ώρα διεξαγωγής της, το ονοματεπώνυμο, το επάγγελμα και τη διεύθυνση της κατοικίας του μάρτυρα, καθώς και το θέμα της κατάθεσης».

Επειδή, σύμφωνα με πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣΤΕ 2152/2017, 4155/2018, 1838/2016, 1327/2012, 1...../2001, 3042/2004), από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι οι προσκομιζόμενες από τους διαδίκους εξώδικες δηλώσεις, επιστολές ή βεβαιώσεις δεν είναι νόμιμα αποδεικτικά μέσα και δεν επιτρέπεται να ληφθούν νομίμως υπόψη, ούτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, γιατί αποτελούν μαρτυρίες, για τις οποίες δεν τηρήθηκαν οι απαιτούμενες από τον Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας διατυπώσεις για την εγκυρότητά τους. Αποτελούν, όμως, οι εν λόγω δηλώσεις ή βεβαιώσεις νόμιμα αποδεικτικά μέσα, εάν είναι προγενέστερες της προσφυγής και δεν έχουν συνταγεί εν όψει ή επ' ευκαιρία της διοικητικής δίκης ή με σκοπό να χρησιμοποιηθούν στο πλαίσιο της δίκης αυτής, ή εάν έχουν τεθεί υπόψη της Διοικήσεως, στο πλαίσιο του ελέγχου που ενδεχομένως διενήργησε πριν από την έκδοση της προσβληθείσης με την προσφυγή πράξης, ώστε να καταστούν στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης.

Επειδή, στο άρθρο 70 του ν.5104/2024 ορίζεται ότι: «Κάθε πρόσωπο που παρεμποδίζει ή αποπειράται να παρεμποδίσει τις ενέργειες και την εκτέλεση καθηκόντων της Φορολογικής Διοίκησης κατά την άσκηση των εξουσιών της σύμφωνα με τον Κώδικα ή υποθάλπει ή υποκινεί άλλο πρόσωπο ή συνεργεί με άλλο πρόσωπο για τη διάπραξη παράβασης του Κώδικα υπόκειται στα ίδια πρόστιμα που υπόκειται ο φορολογούμενος...».

Επειδή, με το άρθρο 76 του ν.5104/2024 ορίζεται ότι: «Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξεως και τον προσδιορισμό φόρου».

Επειδή, με το άρθρο 33 παρ. 2 του ν.5104/2024 ορίζεται ότι: «2. Μέσα σε ένα (1) μήνα από την ημερομηνία παραλαβής των απόψεων του φορολογούμενου ή την εκπνοή της προθεσμίας της παρ. 1, η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει την οριστική πράξη προσδιορισμού φόρου. Η έκθεση

ελέγχου συντάσσεται με βάση το σημείωμα διαπιστώσεων και τις απόψεις του φορολογούμενου και περιλαμβάνει εμπειρισττωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις, τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου. Με την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου δεν μπορεί να προσδιορίζεται φόρος υψηλότερος αυτού που προσδιορίζεται με τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου. Η έκθεση ελέγχου και η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου κοινοποιούνται στον φορολογούμενο.».

Επειδή, με το άρθρο 36 παρ. 6 του ν.5104/2024 ορίζεται ότι: «6. Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να προβεί, μετά από έλεγχο, σε έκδοση πράξης διόρθωσης οποιουδήποτε προηγούμενου άμεσου, διοικητικού, εκτιμώμενου ή ενδιάμεσου προσδιορισμού φόρου, εφόσον από τον έλεγχο διαπιστωθεί αιτιολογημένα ότι ο προηγούμενος προσδιορισμός φόρου ήταν ανακριβής ή εσφαλμένος (διορθωτικός προσδιορισμός φόρου). Ο διορθωτικός προσδιορισμός φόρου που εκδίδεται κατόπιν πλήρους φορολογικού ελέγχου υπόκειται σε μεταγενέστερη διόρθωση, μόνο εάν προκύψουν νέα στοιχεία. Ο φορολογούμενος δύναται να ζητά την έκδοση πράξης διόρθωσης διοικητικού προσδιορισμού φόρου, σε περίπτωση υποβολής δήλωσης σχετικά με την οποία έχει εκδοθεί πράξη διοικητικού προσδιορισμού του φόρου. Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου μόνο εφόσον κάνει αποδεκτή τη δήλωση. Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να προβεί σε έκδοση πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου και αν δεν υποβλήθηκε δήλωση από τον φορολογούμενο και δεν έχει εκδοθεί πράξη εκτιμώμενου προσδιορισμού φόρου.»

Επειδή, με το άρθρο 171 του Ν.2717/1999 «Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας» ορίζεται ότι: «1. Τα δημόσια έγγραφα που έχουν συνταχθεί από το αρμόδιο όργανο και κατά τους νόμιμους τύπους αποτελούν πλήρη απόδειξη για όσα βεβαιώνεται σε αυτά, είτε ότι ενήργησε ο συντάκτης τους είτε ότι έγιναν ενώπιόν του, ως προς τα οποία είναι δυνατή η ανταπόδειξη μόνο εφόσον τα έγγραφα αυτά προσβληθούν ως πλαστά... 4. Οι εκθέσεις ελέγχου που συντάσσονται από φορολογικά όργανα έχουν, εκτός από τις αναφερόμενες σε αυτές πληροφορίες ή ομολογίες του ελεγχόμενου, την κατά την παρ. 1 αποδεικτική δύναμη».

Επειδή, όπως έχει γίνει δεκτό στη νομολογία (ΣτΕ 1315/1991, ΣτΕ 3813/1994), δεν υπάρχει παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας στην περίπτωση που συντάχθηκε έκθεση ελέγχου από όργανο της αρμόδιας για την επιβολή του φόρου ή του προστίμου ΔΟΥ, ερειδόμενη επί τη βάση άλλης έκθεσης ελέγχου, συνταχθείσας από υπάλληλο άλλης αναρμόδιας Δ.Ο.Υ., οι διαπιστώσεις και τα συμπεράσματα του οποίου υιοθετούνται από τον υπάλληλο της αρμόδιας Δ.Ο.Υ.. Και τούτο, διότι στην περίπτωση αυτή εχώρησε πάντως η απαιτούμενη εκτίμηση των διαλαμβανόμενων στην άλλη έκθεση από το όργανο της αρμόδιας για την επιβολή του φόρου ή του προστίμου Δ.Ο.Υ. και συντάχθηκε και σχετική έκθεση, τυχόν δε κατά το περιεχόμενο υπάρχουσες

ελλείψεις της εν λόγω έκθεσης, δεν καθιστούν την επ' αυτής ερειδόμενη πράξη επιβολής φόρου ή προστίμου τυπικώς πλημμελή, αλλά αποτελούν (οι ελλείψεις αυτές) αντικείμενο ουσιαστικής εκτιμήσεως εκ μέρους των Διοικητικών Δικαστηρίων, κατά την έρευνα της συνδρομής των πραγματικών περιστατικών που απαιτούνται για την επιβολή του φόρου ή του προστίμου.

Επειδή, περαιτέρω, στο σώμα της πράξης δεν απαιτείται η διατύπωση ειδικής αιτιολογίας, που μπορεί να περιέχεται ή να συμπληρώνεται από τη σχετική έκθεση ελέγχου (ΣΤΕ 2695/1993 και ΣΤΕ 962/2012).

Επειδή, σύμφωνα με την από **14.10.2024** έκθεση μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος φορολογικών ετών 2018, 2019 και 2020 της Δ.Ο.Υ. Δράμας, που εδράζεται στην με ημερομηνία θεώρησης **10.10.2023** πληροφοριακή έκθεση εφαρμογής των διατάξεων του ν.4308/2014 (ΕΛΠ) και του ν.4987/2022 της Υπηρεσίας Ερευνών και Διασφάλισης Δημοσίων Εσόδων (Υ.Ε.Δ.Δ.Ε.) Θεσσαλονίκης-Α Υποδιεύθυνση-Τμήμα Α1, στον με αριθμό **IBAN GR.....** λογαριασμό της τράπεζας Πειραιώς του προσφεύγοντος ως συνδικαιούχος, με δικαιούχο τη μητέρα του, διαπιστώθηκαν πρωτογενείς πιστώσεις άγνωστης αιτίας (προσαύξηση περιουσίας βάσει του άρθρου 21 παρ. 4 του ν.4172/2013): **α)** ύψους **47.825,00€** και συγκεκριμένα 120 (εκατόν είκοσι) μεταφορές χρημάτων από την εταιρία «.....» με **ΑΦΜ**, για το φορολογικό έτος **2018**, **β)** ύψους **100.494,00€** και συγκεκριμένα 163 (εκατόν εξήντα τρεις) μεταφορές χρημάτων από την ως άνω εταιρία για το φορολογικό έτος **2019** και **γ)** ύψους **86.271,00€** και συγκεκριμένα 149 (εκατόν σαράντα εννιά) μεταφορές χρημάτων από την ίδια εταιρία για το φορολογικό έτος **2020**. Περαιτέρω, διαπιστώθηκε μία κατάθεση ύψους **1.000,00€** το έτος 2019 και τρεις καταθέσεις συνολικού ύψους **15.350,00€** το έτος 2020 στον λογαριασμό του προσφεύγοντος στην Εθνική τράπεζα, που κρίθηκαν από την φορολογική αρχή ως πρωτογενείς καταθέσεις άγνωστης αιτίας (προσαύξηση περιουσίας βάσει του άρθρου 21 παρ. 4 του ν.4172/2013). Κατόπιν αυτού, το σύνολο των πρωτογενών πιστώσεων προσδιορίσθηκε ανά έτος ως εξής:

Έτος	Ποσό
2018	47.825,00€
2019	101.494,00€
2020	101.621,00€

Επειδή, η Υ.Ε.Δ.Δ.Ε. Θεσσαλονίκης απέστειλε στις 13.09.2022 το με αριθμό πρωτοκόλλου αίτημά της στην ανωτέρω εταιρία (.....), προκειμένου να λάβει αντίγραφα των παραστατικών παραλαβής των πακέτων που μετέφερε για λογαριασμό του προσφεύγοντος,

καθώς και το συμφωνητικό συνεργασίας τους. Η εν λόγω εταιρία απέστειλε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στις 01.11.2022 και έλαβε αριθμό πρωτοκόλλου, παραστατικά συγκεντρωτικών αντικαταβολών και αντίγραφο της σύμβασης παροχής υπηρεσιών που υπέγραψε με τον προσφεύγοντα.

Επειδή, στο άρθρο 77 του ν.5104/2024, αναφορικά με το βάρος της απόδειξης, ορίζεται ότι «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στο πλαίσιο ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.».

Επειδή, ο προσφεύγων διατείνεται ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 48 παρ. 3 του ν.2238/94 περί προσαύξησης περιουσίας (προφανώς εκ παραδρομής αναφέρεται στον ν.2238/94 (παλαιό Κ.Φ.Ε.), ο οποίος ίσχυσε ως 31.12.2013 και από την 01.01.2014 ισχύει ο ν.4172/2013 (Κ.Φ.Ε.)), διότι οι κινήσεις στους τραπεζικούς του λογαριασμούς είναι αιτιολογημένες και γνωστής προέλευσης. Όπως επισημαίνει, οι πιστώσεις στον τραπεζικό του λογαριασμό που χαρακτηρίστηκαν από τη φορολογική αρχή προσαύξηση περιουσίας, αιτιολογήθηκαν πλήρως από μέρους του, ως συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν εν αγνοία του από την **του με ΑΦΜ**, αδερφή της πρώην συντρόφου του με την οποία απέκτησε ένα τέκνο εκτός γάμου. Ένεκα αυτού του γεγονότος και ευρισκόμενος σε δεινή θέση, λόγω του ότι ήταν ήδη παντρεμένος και πατέρας δύο τέκνων, έδωσε στην οικογένεια τον αριθμό λογαριασμού του και την χρεωστική κάρτα συνδεδεμένη με αυτόν τον λογαριασμό, προκειμένου να καταθέτει σε αυτόν χρήματα για το εκτός γάμου τέκνο του, μιας και ο ίδιος με την οικογένειά του μετοίκησε στη Γερμανία στις **01.03.2016**. Ισχυρίζεται δε, ότι η, κατόπιν εξώδικης καταγγελίας του την 01.08.2022, παραδέχθηκε ότι από το έτος 2017 είχε στην κατοχή της την κάρτα συναλλαγών ATM-χρεωστική κάρτα της τράπεζας Πειραιώς συνδεδεμένη με τον αριθμό **IBAN GR.....** τραπεζικό λογαριασμό του προσφεύγοντος και ότι όλες οι συναλλαγές που πραγματοποιήθηκαν με μεταφορές ποσών από την εταιρία «.....» στον λογαριασμό αυτόν καθώς και οι αναλήψεις με την χρεωστική κάρτα του προσφεύγοντος, έγιναν αποκλειστικά από την ίδια και με δική της εντολή, χωρίς ενημέρωση και εν αγνοία του. Προς επίρρωση του εν λόγω ισχυρισμού του, συνυποβάλλει: **α)** την από 12.08.2022 υπεύθυνη δήλωση του ν.1599/1986 της με το ανωτέρω περιεχόμενο, **β)** την με αριθμό/13.10.2023 συμβολαιογραφική πράξη εμφάνισης και δηλώσεων της συμβολαιογράφου Καβάλας που υπέγραψε η, με το ανωτέρω περιεχόμενο, **γ)** αντίγραφα των τροποποιητικών δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος φορολογικών ετών 2018,

2019 και 2020 της, όπου στον κωδικό 429 «λοιπά πληροφοριακά στοιχεία- χρηματικά ποσά που δεν μειώνουν την ετήσια δαπάνη» συμπεριέλαβε ποσά 47.825,00€, 101.497,00€ και 101.621,00€ αντίστοιχα και των αντίστοιχων πράξεων διορθωτικού προσδιορισμού σε βάρος της, **δ)** το με αριθμό/28.10.2022 πιστοποιητικό φορολογικής κατοικίας γερμανικών αρχών και την από 23.03.2022 βεβαίωση εγγραφής του στα μητρώα κατοίκων Γερμανίας (χωρίς μετάφραση στην ελληνική γλώσσα) **ε)** τις από 01.09.2022 και 11.10.2023 εξώδικες διαμαρτυρίες του-προσκλήσεις προς την εταιρία «.....»

Επειδή, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η συμπεριέλαβε σε τροποποιητικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος τα ποσά των 47.825,00€, των 101.497,00€ και των 101.621,00€, για τα φορολογικά έτη 2018, 2019 και 2020 αντίστοιχα, παραδεχόμενη ουσιαστικά ότι οι συναλλαγές που πραγματοποίησε η ίδια και οι πιστώσεις στον τραπεζικό λογαριασμό του, αποτελούν δική της φορολογική υποχρέωση, πλην όμως από την εκκαθάριση των εν λόγω δηλώσεων, δεν προέκυψε φόρος για καταβολή, διότι το ποσά αυτά συμπεριλήφθηκαν στον κωδικό 429-λοιπά πληροφοριακά στοιχεία-χρηματικά ποσά που δεν μειώνουν την ετήσια δαπάνη, του πίνακα 6.-πρόσθετα ποσά εισοδήματος και λοιπά πληροφοριακά στοιχεία εισοδήματος (αφορολόγητα).

Επειδή, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι ως κάτοικος Γερμανίας, δεν δύνατο να προβεί σε εμπορικές και τραπεζικές συναλλαγές στην Ελλάδα, ωστόσο δεν έδωσε καμία εξήγηση για τις συναλλαγές για τις οποίες η εταιρία «.....» πίστωνε τον λογαριασμό του, κατόπιν σύμβασης με την εν λόγω εταιρία ταχυμεταφορών που την υπέγραψε ο ίδιος.

Επειδή, η από 12.08.2022 υπεύθυνη δήλωση του ν.1599/1986 της και η με αριθμό/13.10.2023 συμβολαιογραφική πράξη εμφάνισης και δηλώσεων της συμβολαιογράφου Καβάλας, από μόνες τους δεν δύναται να αποδείξουν τους ισχυρισμούς του.

Επειδή, στην με ημερομηνία θεώρησης **14.10.2024** έκθεση μερικού ελέγχου φορολογίας εισοδήματος φορολογικών ετών **2018, 2019** και **2020** του 1ου ΕΛ.ΚΕ. Θεσσαλονίκης, ερειδόμενη στην με ημερομηνία θεώρησης **10.10.2023** πληροφοριακή έκθεση εφαρμογής των διατάξεων του ν.4308/2014 (ΕΛΠ) και του ν.4987/2022 της Υπηρεσίας Ερευνών και Διασφάλισης Δημοσίων Εσόδων (Υ.Ε.Δ.Δ.Ε.) Θεσσαλονίκης-Α Υποδιεύθυνσης-Τμήματος Α1, εκτίθενται αναλυτικά, διεξοδικά και εμπεριστατωμένα οι ελεγκτικές ενέργειες και διαπιστώσεις που αιτιολογούν τον καταλογισθέντα φόρο εισοδήματος.

Με βάση τα προαναφερθέντα, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος περί εσφαλμένης κρίσης της φορολογικής αρχής ότι οι πιστώσεις στους τραπεζικούς του λογαριασμούς τα έτη 2018, 2019 και 2020 αποτελούν δικό του εισόδημα, καθώς και περί έλλειψης αιτιολογίας των προσβαλλόμενων πράξεων, **απορρίπτεται ως αβάσιμος.**

Ως προς τον δεύτερο ισχυρισμό του προσφεύγοντος

Επειδή, η έννοια «μεγάλα ποσά» εξειδικεύεται, κατά περίπτωση, ανάλογα με το συναλλακτικό προφίλ του ελεγχόμενου και την οικονομική του δυνατότητα, αλλά και από τη συνεκτίμηση και πλείστων άλλων παραμέτρων, όπως το ύψος και το είδος των εισοδημάτων του ελεγχόμενου, το επάγγελμά του, η περιοδικότητα των πιστώσεων, το πλήθος των συνδικαιούχων, του όγκου των συναλλαγών, του αριθμού των τραπεζικών λογαριασμών κ.α., που εναπόκειται στην κρίση του ελέγχου.

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, οι υπό κρίση πρωτογενείς πιστώσεις στους τραπεζικούς λογαριασμούς του προσφεύγοντος ήταν στην συντριπτική τους πλειοψηφία ύψους 100,00€ και άνω και μάλιστα αφορούσαν 432 (τετρακόσιες τριάντα δύο) περιπτώσεις μεταφοράς χρημάτων συνολικής αξίας 234.590,00€ για τα υπό κρίση έτη, από τον τραπεζικό λογαριασμό της εταιρίας «.....», ποσά που δεδομένου του ύψους της καταλογισθείσας προσαύξησης περιουσίας στα φορολογικά έτη 2018, 2019 και 2020 δεν μπορούν να εκληφθούν ως μικρά. Ο περί του αντιθέτου ισχυρισμός του προσφεύγοντος **απορρίπτεται ως αβάσιμος.**

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την **απόρριψη** της από **13.11.2024** και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του με **ΑΦΜ**

Οριστική φορολογική υποχρέωση βάσει της παρούσας απόφασης

Α) Η με αριθμό/14.10.2024 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξη επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2018 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δράμας.

	Ποσά
Διαφορά φόρου	15.770,38€
Πρόστιμο άρθρου 58 του ν.4987/2022	7.885,19€
Ειδική εισφορά αλληλεγγύης	1.912,89€
Σύνολο φόρου για καταβολή	25.568,46€

Επί του οφειλόμενου φόρου, θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 52 του ν.5104/2024.

Β) Η με αριθμό/14.10.2024 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξη επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2019 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δράμας.

	Ποσά
Διαφορά φόρου	33.493,02€
Πρόστιμο άρθρου 58 του ν.4987/2022	16.746,51€
Ειδική εισφορά αλληλεγγύης	6.485,48€
Σύνολο φόρου για καταβολή	56.725,01€

Επί του οφειλόμενου φόρου, θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 52 του ν.5104/2024.

Γ) Η με αριθμό/14.10.2024 οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξη επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2020 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δράμας.

	Ποσά
Διαφορά φόρου	33.534,93€
Πρόστιμο άρθρου 58 του ν.4987/2022	16.767,47€
Σύνολο φόρου για καταβολή	50.302,40€

Επί του οφειλόμενου φόρου, θα υπολογιστούν κατά την καταβολή και τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 52 του ν.5104/2024.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ**

α/α ΜΑΒΙΝΙΔΟΥ ΚΥΡΑΤΣΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.